

Reminiscenca na volitve 1925

Mara Samsa

Volitve leta 1925. Po rebreh Kolovrata in Krna je ležal še sneg. Tolminska pomlad. Nekoliko zapoznela, zato pa tem bolj polna koprnjenja. Takrat smo bili mladi in nismo prav vedeli ne kam z mladostjo ne kam s pomladjo.

V šolo? Tja nas je tirala dolžnost. Morda bi bili dobri dijaki, to se pravi, mnogo bolj kot sicer, da ni bilo tam doma vse nekam tuje. Tuje in sovražno. Razen ur slovensčine, zgodovine in je kaj malega. Pravzaprav so se skozi vse naše učenje vlekle ure italijanščine in latinščine in malo jih je ostalo za drugo. Nasitjeni smo bili z njimi. V tej nasitjenosti pa je bilo čuti tisto določeno hoteenje, tisti določeni, zastavljeni cilj. Spremeniti naše misljenje, naše čustvovanje, vplivati na vse naše bodoče delo. Hoteenje in cilj vseh, ki hočejo v kloniti ljudstvo druge narodnosti in seveda tudi svoje.

Tako smo si stali nasproti. Mi, ki smo pripadali naši narodni manjšini, in oni, ki so pripadali tistim, ki so nam gospodovali. Iz tega nasprotja se je potem zgodilo, da nismo znali, morda tudi nismo hoteli prav vrednotiti ne Danteja ne Petrarce, in vseh duševnih velikanih italije, ki so obogatili kulturo človeštva. Nismo jih sprejemali z isto zavestnostjo kot Preserna ali Zupancina. In vendar bi jih morali. Biti bi nam morali dragi, kakor sta nam bila druga Tolstoj in Dostojevski. In nam bi tudi bili, da ni bilo tiste pogojenosti, ki je merila na našo manjšino, na njeno uničenje. Danes so mojemu srcu blizu, toliko lepega mi dajejo in zato me je skoraj sram pred njimi. Toda nismo bili krivi mi, da smo zoreli in rasli v gnevu in odporu. V posmeh njihovi svobodoljubni ideji, v posmeh tudi onim, ki so nam jih posredovali.

Vtem so prišle volitve leta 1925. Po Tolminu se je razneslo, da bo na glavnem trgu govoril Vilfan. Nekako med polnočnem in eno, prav tedaj, ko se konča pouk. Po razredih je bilo zavrženo. Sepeleje je šlo od ust do ust: "Ti, alt že veš? Hm, pojdemo, kajne? Pa ga bomo le glisali. In videli." Bil je eden izmed četvorice, ki bo našo manjšino zastopala v rimskem parlamentu. Izražala naše zahteve in izpovedovala našo pravico.

Zadnje uro smo imeli latinca. "Danes je, kot najbrž veste, veliko volilno zborovanje," je rekel, brž ko je prišel v razred. "Vi ste dijaki in za vas niso take stvari. Ravnanje učiteljske je udeležbo strogo prepovedalo." Zadnje besede je spregovoril s tistim svojim značilnim, malce porogljivim nasmeškom. Zdelo se je, kot bi hotel reči: "Naredite, kar hočete, opravil sem, kar sem imel opraviti." Nikoli se ni jasno izražal. Kar bi nam morda rad povedal, je poslal z zastavom in po ovinčkih. Zaradi tega ovinčanja ga nismo marali, zahtevali smo jasnosti in bili smo mi celo malce krivični. Tako pač, kot zna biti vohar mladih, ker ne pozna dovolj hujšanja.

Consecutio temporum. V stavke je vpleta Julija Cezarja, ko je šel osvajat Galijo. Bilo je, kot bi nalašč iskali tiste prispodobitve, ki so se dale nekako primerjati s tedanjostjo. Nekje med tem, kar je razlagal, in med Vilfanovim govorom na trgu je bila neka miselnja črta. Zato smo ga ubrzo poslušali. Očitno je bilo, da je tudi v njem vzru-

lovalo, da se je oglasilo njegovo slovenstvo. Toda več kot toliko ne more, služba pač... Na trg, tja pojdemo mi. Vsi do zadnjega.

In res smo šli. Vilfan je bil še nekeje v sredini svojega govora. Stal je na balkonu Kranjčeve hiše, ki je zavzemala malodane vsa desna stran četverkotnega trga z velikim umetnim vodnjakom. Tik ob pročelju drugih hiš so se zgrnile gručice ljudi in posamezne skupine. Med njimi in govornikom je bil prazen prostor. Spčetka nerazumljivo. Postali smo po kotih za vogali, se pomešali med druge in prisluhnili. Preko trga je plaval Vilfanova beseda. Njena darva in glas sta mi že davnošla iz spomina, samo njen pomen je ostal. Tisti pomen, ki je tvoril iz Vilfana in njegovih volivcev eno celoto. Nenadno so neke na desni zarjuli: "Mascalzone, la finira o desi! Via, scendi giù da quel posto! E' ora che termini." Šele tedaj sem jih ugledala. V črnih srajčah, s črno kapo in čopom tik nad očmi. "Fasisti," je zagomazelo po meni. Takrat sem jih prvič videla, prvič slišala njihovo nečloveško rjovenje, njihovo tuljenje. Preko trga so letela fajca naravnost v Vilfana in rekli so, da so gnili. V tistem kratkem trenutku tišine, ki je bil ohi nehoti nastal, si se obrisal rumeno lepičvo tekočino, ki se mu je zlivala po suknjicu. Takoj zatem je govoril dalje z dostojanstvenostjo, kot da njega to ne zadeva in bi se ni nič ne bilo zgodilo. Kot da smo na svetu samo mi, primorski Slovence. In skoraj ga ni bilo strah, ki mu ga ne bi več sprotili pretrgali. In stavek za stavkom je potrpečljivo dokončal, dokler ni izpovedal tega, kar je imel izpovedati. Takrat se je njegova osebnost za vedno vstila vame, prehajala je v zgodovinsko legendarnost, tako edinstvena mi je bila. Še sedaj ga vidim: vznesena, kreпка postava, lepo začinjen obraz, črni lasje, črna špičasta brada. Med njim in njegovimi volivci se je pretakala tista skrivnostna sila enotne volje. Zaradi lučanja juje so se sicer umaknili s sredine trga, toda tako so lahko bolj nemoteno poslušali. Roke prekrizane na prsih ali prosto ob telesu, oči uprte v govornika, domala neigibni in s tistim globokim preizidom do razločevanja tople, ki ga je napadala. Ostala je v Tolminu pozno v noč. Popoldne je Vilfan postavila zasedo, da ni mogel v Kobariid in je moral kreniti proti Podmelcu.

Ne vem več, kako je bilo, ali me je prignala radovednost ali sem se samo vracala preko trga od šolske, s katero smo se bili skupaj učili. Naenkrat sem obstala. Noge so mi odnevale, ne naprej ne nazaj nisem mogla. Pred menoj je bil strahoten prizor. Okoli umetno izdelanega vodnjaka se je v divjem plisu podila tista razdružena tolpa s priganimi baklami v rokah. V svitu plamenov, v hripavem rjovenju "glavneze" in "duce a noi" so se bili obrzeli čisto izpahlji. Bili so polni slepega sovraštva do ljudstva, ki je ostalo kljub vsemu nepremagano.

V primernem trenutku sem nadaljevala pot proti domu. Nekeje so se naglo odprla vrata in iz teme sta izišli dve postavi. "Hitro, hitro, da te ne ujamejo," je rekla ženska. "Na trgu bodo skoraj končali." Ozrl se je vame in stekel dalje. "Ah, samo da ga ne dobijo," sem si zasepetala. Gledala sem za njim, dokler ni izginil po klancu navzdol proti Tolminu. Vpitle jasnost se je bilizilo in srec se mi je krčevito stisnilo.

V Alžiru ima trenutno glavno besedo francoska vojska, predvsem generali, ki so ustanovili še svojo vlado. Francoski padali so po njihova celitna udarna sila. Na sliki jih vidimo pred vladno palačo v Alžiru.

ŽIVLJENJSKA POT NAJVEČJEGA SLEPARJA ZGODOVINE

Kreuger-«Napoleon vžigalic»

V šestih letih je 17 državam posodil nad 150 milijard takratnih lir, leta 1927 pa je rešil Francijo pred gospodarsko krizo. Pred odkritjem njegovih sleparij se je leta 1932 v Parizu ustrelil.

12. marca 1932 je pariška policija našla Ivarja Kreugera v mlaki krvi v njegovem stanovanju v Ulici Viktora Emanuela. V levi roki je imel pištolo, s katero si je prestrelil glavo. Svet si še ni opomogel, velikega finančnega kralja v Wall Streetu, ki je vrgel tedanji gospodarski svet v eno največjih kriz.

Vsi časopisi so prinesli vest z ogromnimi naslovi: «Umrli je najhujši boječ in najbolj bogat človek na svetu». Stockholmski dnevnik «Aftonbladet» je celo napisal: «Umrli je nekdanji kralj Švedske». Tako je pisalo časopisje kar deset dni, nato pa je kar čez noč Ivar Kreuger postal največji slepar v zgodovini.

Kaj se je zgodilo? Ugotovili so, da je Kreuger namerno bankrotiral za 234 milijonov funtov in da je ponaredil italijanskih zakladnih bonov za 28.688.500 funtov.

Pred samomorom je bil Kreuger na višku svoje slave in prava finančna veselja. V šestih letih je posodil 17 deželam nad 150 milijard lir in je leta 1927 rešil Francijo pred gospodarsko katastrofo. Poznan je bil tudi pod vzdev.

kom «Napoleon vžigalic», ker je preplaval svet s švedskimi vžigalicami. Kreuger se je rodil leta 1880 v Kalmarru na Švedskem. Še mladi je diplomiral za inženirja in je odšel v Združene države, nato pa v Mehiko, kaneje pa v Južno Afriko, kjer je postavil temelje svojega bodočega bogastva. V Johannesburgu je vstopil v podjetje Waring et Gillow, neko londonsko gradbeno podjetje, kjer pa je ostal kratek čas. S kapitalom 300 funtov se je vrgel v finančne spekulacije in v nekaj mesecih si je pridobil ogromno bogastvo v zlatu in diamantih.

Leta 1907 je s inženirjem Tolom ustanovil gradbeno podjetje Kreuger in Toll, ki je zgradilo prvi notbotnik v Stockholmu. V kratkem je postal najbolj genialni in hitri gradbenik v Evropi. A tudi gradbeništvo ga ni dolgo prišlo. Leta 1913 zapusti podjetje in se vrne v Kalmarr. Oče mu je zapustil majhno tovarno vžigalic. Nihče ni takrat mislil, da bi bilo moč z vžigalicami doseči večje uspehe. Toda pomagala mu je prva svetovna vojna. V nekaj letih je potekel svoje nasprotje in postal absoluten gospodar v deželi.

Do svojih neverjetnih uspehov si je Kreuger pomagal z vrsto zvijač. Med temi zvijačami je vredno omeniti njegovo telefonsko napeljavo, s pomočjo katere je imel navidezno telefonske razgovore z velikimi industrijskimi predstavniki vlad vsega sveta. Kateri poslovni človek ne bi hotel, meti opravka z osebo, ki ima toliko zvez? V kratkem je imel Kreuger v svojih rokah nad 65 odstotkov svetovne proizvodnje vžigalic. Iz svojih osebnih skladov je črpal pravilne vrste za finansiranje vseh v krizi, v zameno pa je dobil monopol nad proizvodnjo vžigalic v deželi. Tako je med letom 1925 in 1931 posodil 150 milijard frankov, leta 1927 je rešil Francijo pred gospodarsko krizo; tri leta kasneje pa je nemška republika sprejela s hvaleznostjo njegovo posojilo.

Drugi znanstveniki pa, ki prav tako proučujejo razvoj klime v daljšem razponu, dobi stoletja menijo, da naš doba ni zadnja faza ledenega doba in da prehaja Zemlja v nekašno toplo obdobje, ampak menijo, da je sedanje razdobje le zmehčan cikelis umika ledena, to se pravi, da je Zemlja še vedno v eni izmed faz dolgotrajne ledenice d.č.e.

So spet drugi meteorologi, ki so se bolj previdni in ki pravijo, da ima vreme toliko variant in toliko vzrokov, ki povzročajo njegove spremembe, da je malone nemogoče določiti njegove zakone.

Skratkar nam meteorologija dejansko ne zna odgovoriti, od kod sedanje nenavadno vreme s tropskimi vročinami v enem in s hladnim valom v drugem delu Evrope. Ko so pred dnevi sredi tolikšne vročine vprašali nekega znanega meteorologa, ali bi bilo možno, da bi ponovno, še v maju ali v juniju, zapadel sneg, je meteorolog odgovoril: «Cemu ne, saj je vsako vreme - normalno vreme.» Kako naj se počutem človek ravna? Verjetno najbolje tako, da opreje vreme, kakršno pač je.

IZJAVE FRANCOSKIH KULTURNIH IN JAVNIH DELAVCEV TER ORGANIZACIJ

ZDRUŽIMO SE PROTI DRŽAVNEMU UDARU

«Boljša je tudi taka republika od padalskega generala»

Ob priliki kolonialističnega puča generalov v Alžiru, se sedaj kitijo z delavsko slavo in zahtevajo: «Oblasti armad!»

To ni le ponovitev udara od 6. februarja, ampak je to ponovitev Francovega udara, ker je zgodovina neumljeno monotona v svojih shemah in mojstrstvih, in ne pozabimo da je iz Severne Afrike začel tudi Franco napadati, in prav prokonzulske čete so bile prišle, da metropoli vsilijo znano ureditv.

Ali lo po tolikih nesrečah in krvavih dogodkih naša dežela sprejela vprav to ureditv, preotrijansko ureditv, to najkratkovidejšo in najbrutalnejšo diktaturo, kot rešitev in poslednje pribežališče, v katero se mora zateči v svoji bedi? Ali pa bo njegova toletna sila po svobodi prežela ta nervi in mu pomagala, da sam najde poti svoje rešitve, da uresniči resnično in krepko demokracijo in da pri narodnih svojega cesarstva, ki bo postal resnična Francoska unija, ponovno doseže ugled.

Ob priliki kolonialističnega puča generalov v Alžiru, se sedaj kitijo z delavsko slavo in zahtevajo: «Oblasti armad!»

To ni le ponovitev udara od 6. februarja, ampak je to ponovitev Francovega udara, ker je zgodovina neumljeno monotona v svojih shemah in mojstrstvih, in ne pozabimo da je iz Severne Afrike začel tudi Franco napadati, in prav prokonzulske čete so bile prišle, da metropoli vsilijo znano ureditv.

Ali lo po tolikih nesrečah in krvavih dogodkih naša dežela sprejela vprav to ureditv, preotrijansko ureditv, to najkratkovidejšo in najbrutalnejšo diktaturo, kot rešitev in poslednje pribežališče, v katero se mora zateči v svoji bedi? Ali pa bo njegova toletna sila po svobodi prežela ta nervi in mu pomagala, da sam najde poti svoje rešitve, da uresniči resnično in krepko demokracijo in da pri narodnih svojega cesarstva, ki bo postal resnična Francoska unija, ponovno doseže ugled.

ki mu ga je do danes prinašal njegov plemeniti genij. Jean-Marie Domeneque: «Po znani so tisti, ki so organizirali državni udar v Alžiru. V kratkem bomo poznali tudi tiste, ki so jim dopustili, da so to napravili. Toda že sedaj vemo, da če še ni frankizem, je njegovo najvnanje. Zgodovina ne bo ponovila takega opomina...»

Možen je samo en odgovor: obramba režima. Režim se je postaril, še bolj pa ljudje, ki se ga poslužujejo. Toda vsakdo, ki bi danes popustil pred poskusom uvajanja antiparlamentarizma, bi postal nov rekrut za naslednjo etapo: za državni udar v Parizu. Boljša je tudi ta republika, kakor neki padalski general!

V kratkem bomo videli, da obstajata samo dve politiki: politika kolonialne vojne vodit h kolonizaciji Francije, o na druga politika pogajanja, zahteva podporo vse levice. Ni moč stati med tema dvema politikama, kajti sicer bo prišlo do kaosa, do nemoci, kar bo povzročilo državni udar.

Odcepitve, ki jo nameravajo izvesti v Alžiru, dokazuje, da se nekateri ljudje, prav tako kakor leta 1940, sklicujejo na Francijo, samo zato, da bi jo razkosali, in onečastili. S svojim uporom proti francoski vladi alžirski uporniki kažejo vladi edino pot, ki preostane, da bi rešili domovino: da se ponovno uvede francoska zakonitost v Alžiriji, da se ponovno uvede francoski red, to pa pomeni proti militarističnim in rasističnim manjšini, da se vzpostavi mir, da se izgradi prijateljstvo z alžirskim narodom.

Jean-Paul Sartre: «S tem kratkovidnim državnim udarom so Alžirici (misli se na Francoze iz mesta Alžira - op. prev.) izgubili vse. Kaj morejo oni zahtevati od dežel, katere institucijam se oni sedaj tako bučno odrekajo? Besedo, ki so oni včeraj s toliko drznostjo in topgolavostjo pronašali; sedaj je mesto Alžir prestolnica Francije, je hkrati merilo njihove privrženosti materi domovini. Da ne bi oni slučajno mislili na to, da se bodo izognili internacionalizaciji? Oni drve paravnost v internacionalizacijo, ko proglašajo voditelje, ki jih nezveststvo ne bo priznalo. Kaj hočejo? Fašizem v Franciji? Ali mislijo, da bodo svojo vojno v Alžiru dobili s tem, da bodo izvali državljansko vojno? Ličinka fašizma je že načela republiko: mnogi so jo počepali samo zato, ker je niso videli. Toliko bolj, če se pokaže s svojim besnim gobcem; toliko bolj, če si je alžirski fuhrer pridobil nespoledne sloves rablje: to bo zbudilo speče Francoze. Nas ne bo koloniziral! Zahvaljujoč Massuju mi sedaj vemo eno samo stvar: vzpostaviti avtoriteto resne republike, ki bo spoštovala republikanske ustanove; vso zgodovino alžirske vojne vidimo v njeni pravi luči, zač-

nijamo razumeti, da so diktaturo v Alžiru vršile posredniške osebnosti po naših ničelnih vladah. Sedaj pa hočejo alžirski Francozi, sami in neposredno, igrati se diktatorje; naj le poskušajo; našli bodo francoski narod proti sebi.

Andre Philippe: «Prezvem oblasti po generalu Massuju je logična posledica politike, ki se vodi že nad dve leti in pol. Od kapitulacije 6. februarja je neka skupina izrednikov, ki ne predstavlja niti večine Evropejcev v Alžiriji, bila prepričana, da ji je vse dovoljeno in je favorizirala vsakršna izsiljevanja ob oporuznani toleranci ministru za Alžirijo. Ta poslednji je v odočlenim trenutku raje ugotovil po hodnikih parlamenta in v izvrževanje reda zaupal vprav tistemu, ki bo stopil na čelo upora. Danes ne gre več za Alžirijo, ampak za Francijo. Če naša dežela, ki je poslala svoje sinove v borbo in ki je za Alžirijo dala vse gospodarske in finančne žrtve, ni zmožna vsiliti svoje avtoritete, bo dokončno izgubila vsakršni kredit v svetu, muanarodna intervencija, z vsemi svojimi nepredvidnimi posledicami, pa bo postala v kratkem neizbežna.

V trenutku, ko pišem, ne vem, ali bo gospod Pflimlin dobil investituro. Če jo dobi, je njegova dolžnost, da do kakor avtoritete in da take ukroti vojaški upor, postavši v primeru potrebe embargo na vse pošiljke denarja, blaga in bencina v Alžirijo, kar bo upornike kmalu prisililo na kapitulacijo. Če on ni dobil investiture, je čas, da se premagajo vsi nesporazumi v levici, da bi mogli izvoliti nekega predsednika vlade, ki bi bil pripravljen rešiti republiko.

Kar zadeva delavske sindikate, morajo biti vsi v pripravljenosti, da bi s splošno stavko mogli odgovoriti na vsakršni poskus uvajanja frankizma, ki se iz Alžira skuša vsiliti metropoli.

Republika je danes v nevarnosti. Vsi demokrati se morajo združiti, da bi vsilili miroljubno voljo francoskega naroda. Liga za pravice človeka, Nacionalni sindikat učiteljev in Federacija prosvetnih delavcev; Obveščeni o dogodkih v mestu Alžiru, med katerimi so bili v civilne osebe brez mandata smatrali za potrebno ustanoviti Odbor narodne ršitve. Liga za pravice človeka, Nacionalni sindikat učiteljev in Nacionalna federacija prosvetnih delavcev obtožujejo ta uporniška rovarje, vija, ki težijo k ohromitvi ali ukinitvi, demokratičnega režima; nočijo vse republikanec na budnost in izjavljajo, da imata vlada in parlament reprekčno dolžnost uporabiti vsa sredstva, da zaščitita ogrožene institucije.

1) Gre za 6. februar 1956, ko je francoska vlada kapitulirala pred prvim uporom kolonialističnih krogov v Alžiriji. — Op. prev.

ZAKAJ SMO BILI LETOS OROPANI POMLADI?

Vremenoslovci se ne znajdejo več...

Za letošnja pomlad smemo

malce videti, da je sploh malo videti. Malone iz zime so prišli na temelju proučevanja, na temelju primerjave vremena zadnjih 70 let. Da bi pa vendarle mogli reči, da je letošnja pomlad nekaj povsem nenavadnega, tudi ni res. O tem smo pisali še pred kratkim in danes ponavljamo, da so že bili majhni, ki so imeli svoje muhe. Tako so bili majhni z izredno nizkimi temperaturami; in tudi s ssegom, ter tudi majhni s temperaturami visoko nad normalno; toda vse one pojave so vremenoslovci tako ali drugače pojasnili za letošnja majsko muhavost pa so vremenoslovci ostali brez konkretnega in zadovoljivega odgovora.

V zvezev namreč posegajo nekateri elementi, s katerimi vremenoslovci nekoč niso imeli opravka. Sicer se zdi nekako čudno po vsem, kar se je o tem že reklo, da sone ne paze nimajo tistega vpliva na vreme, kot se jim je do pred kratkim pripisovalo. Nekekrat v krivopisje atomskih čustkov, katerim nekateri prav tako očitajo, da motijo normalne vremenske razmere, dočim jim drugi ne pripisujejo nikake važnosti.

Vzemimo za primer sončne pege. V mednarodnih vremenoslovskih krogih velja menje, da sončne pege dejansko vplivajo na vreme, vendar pa se v zadnjem času v istih krogih pojavljajo tudi trditve, da je vpliv sončnih peg povsem negotov. Najnovejši dvajseti zaporedni proučevani ciklus sončnega peg, ki se je začel leta 1954 in dosegel svoj višek lanske leto se sedaj že bliža svojemu zaključku, je močnejši od vseh dosedanjih in let traja ohih sončnih ciklusov, ki so jih zvezdoslovci in

vremenoslovci proučevali. Za-

vedno tega pravijo, da je v zgodovini dosegel maksimum, ki ga do sedaj ni dosegel še noben dosedajni ciklus. In vendar vremenoslovci pravijo, da bi ne mogli reči, da je kdo ve kako odlično in nenavadno vplival na vremenske razmere. Kaže torej, da vremenoslovci: začenjajo dvomiti v enega izmed svojih dosedanjih zelo trdnih elementov.

Kaj pa atomski poskusi? O tem smo sicer obširneje pisali pred dvajseto letoma. Glede tega so mnjenja povsem ločena, dejstva pa vendarle govorijo, da večji atomski poskusi vplivajo na vremenske spremembe. Po eksploziji v Hirošimi so na primer nastale številne plohe, ameriška atomska bomba, ki so jo razstrelili 16. poletja 1954, leta, pa je povzročila velikanska neurja in sredi toplega poletja je po nekem na področju poskusa zapadel sneg. Vremenoslovci hkrati beležijo nenavadno večkratni tomanov in francoski članej Charl Martin zatrjuje, da eksplozija ene vodikove bombe ustreza energiji globlje zračne depresije, ki po navadi povzroči poslabšanje vremena, velike plohe in nevihte.

Cepprav so nekateri meteorologi še vedno drugačnega mnjenja, je že dokazano, da eksplozije jedrskih bomb vplivajo na vreme, pa čeprav bolj v lokalnem smislu. Ostaja pa še vedno nerazrešeno vprašanje, ali bi mogle te eksplozije povzročiti meteorološke spremembe v velikem obsegu, to se pravi, ali bi mogle spreminiti klimo ali vsaj povzročiti trajnejša sušna ali deževna razdobja.

Previdnejši vremenoslovci se raje ne spuščajo preveč v razmotrivanja in vedno manj govorijo o sončnih pegah in atomskih poskubah. Povečini ne oporekajo vplivu teh

elementov na vreme, vendar

skojuje rešiti meteorološka vprašanja na temelju naravnih elementov, ki jim jih daje Zemlja sama. Toda po ugotovitvi, da se povprečna temperatura na Zemlji iz leta v leto veča, je skupina ameriških meteorologov postavila trditve, da se ta temperatura veča zaradi tega, ker je na Zemlji vedno več industrije, torej vedno več tovarniških dimnikov, ki oddajajo mnogo toplote in kemičnih snovi v zrak, ter tudi zato, ker je na Zemlji vedno manj gozdov.

Drugi znanstveniki pa, ki prav tako proučujejo razvoj klime v daljšem razponu, dobi stoletja menijo, da naš doba ni zadnja faza ledenega doba in da prehaja Zemlja v nekašno toplo obdobje, ampak menijo, da je sedanje razdobje le zmehčan cikelis umika ledena, to se pravi, da je Zemlja še vedno v eni izmed faz dolgotrajne ledenice d.č.e.

So spet drugi meteorologi, ki so se bolj previdni in ki pravijo, da ima vreme toliko variant in toliko vzrokov, ki povzročajo njegove spremembe, da je malone nemogoče določiti njegove zakone.

Skratkar nam meteorologija dejansko ne zna odgovoriti, od kod sedanje nenavadno vreme s tropskimi vročinami v enem in s hladnim valom v drugem delu Evrope. Ko so pred dnevi sredi tolikšne vročine vprašali nekega znanega meteorologa, ali bi bilo možno, da bi ponovno, še v maju ali v juniju, zapadel sneg, je meteorolog odgovoril: «Cemu ne, saj je vsako vreme - normalno vreme.» Kako naj se počutem človek ravna? Verjetno najbolje tako, da opreje vreme, kakršno pač je.

elementov na vreme, vendar

skojuje rešiti meteorološka vprašanja na temelju naravnih elementov, ki jim jih daje Zemlja sama. Toda po ugotovitvi, da se povprečna temperatura na Zemlji iz leta v leto veča, je skupina ameriških meteorologov postavila trditve, da se ta temperatura veča zaradi tega, ker je na Zemlji vedno več industrije, torej vedno več tovarniških dimnikov, ki oddajajo mnogo toplote in kemičnih snovi v zrak, ter tudi zato, ker je na Zemlji vedno manj gozdov.

Drugi znanstveniki pa, ki prav tako proučujejo razvoj klime v daljšem razponu, dobi stoletja menijo, da naš doba ni zadnja faza ledenega doba in da prehaja Zemlja v nekašno toplo obdobje, ampak menijo, da je sedanje razdobje le zmehčan cikelis umika ledena, to se pravi, da je Zemlja še vedno v eni izmed faz dolgotrajne ledenice d.č.e.

So spet drugi meteorologi, ki so se bolj previdni in ki pravijo, da ima vreme toliko variant in toliko vzrokov, ki povzročajo njegove spremembe, da je malone nemogoče določiti njegove zakone.

Skratkar nam meteorologija dejansko ne zna odgovoriti, od kod sedanje nenavadno vreme s tropskimi vročinami v enem in s hladnim valom v drugem delu Evrope. Ko so pred dnevi sredi tolikšne vročine vprašali nekega znanega meteorologa, ali bi bilo možno, da bi ponovno, še v maju ali v juniju, zapadel sneg, je meteorolog odgovoril: «Cemu ne, saj je vsako vreme - normalno vreme.» Kako naj se počutem človek ravna? Verjetno najbolje tako, da opreje vreme, kakršno pač je.

Verjetno najbolje tako, da opreje vreme, kakršno pač je.

Prva letošnja produkcija Glasbene šole v Boljuncu

Pretelko nedeljo popoldne je podružnica Glasbene Matice v Boljuncu priredila svoje prvo letošnje javno produkcijo. Nastopili so seveda njeni gojenci in nekaj gostov iz Trsta, Dobrene, v kateri je bil ta malone že prvi koncert, je bila do zadnjega kotička polna. Zbranim občinstvu je najprej spregovoril ravnatelj glasbene šole dr. Gojmir Demšar, ki mu je v imenu Dole-

prinesel tople prijateljske pozdrave občinstvu, ki je napolnilo dvorano, je prav gotovo izrazil dokaz, da si je Glasbenica v glasbeno leto priobila veliko prijateljev ne le v mestu samem, ampak tudi na našem podeželju, v vseh tržaških okolice.

Glasbeni šola GM v Boljuncu je najmočnejša podružnica glasbene šole v tržaški okolici, saj šteje 30 gojencev. Od teh 30 je v nedeljo nastopilo kar 22 in v primerjavi z lanskoletnim nastopom smo upravičeni reči, da ne gre le za napredek v številu, pač pa tudi v kakovosti. Ta napredek ne veseli le staršev mladih glasbenikov, pač pa vse občinstvo. Priznanje za to gre seveda mladim učencem, hkrati pa tudi profesorjem Grigiju in Otiti, ki se z mladimi učenci trudijo in sta gojence boljunčke podružnice pripravila za nedeljski nastop. Da sta profesorja med učenci priljubljena, se je videlo v nedelji, ko so jima gojenci podarili cvetje.

Program, s katerim so gojenci nastopili, je bil obsežen, zato bi ne mogli naštet vseh točk, omeniti pa bomo, da smo na produkciji silili u-metniške dela iz zahtevnejše in bolj poljudnega repertoarja. Na programu so bila dela vse od Schumanna do Riedinga. Burgmuellerja in Rattija pa vse do Pavliča, Rančigaja in Avenika.

Največ gojencev te podružnice se učijo harmonike. Teh je kar 16; Boris Ota, Klara Kocjan, Edvin Lovriha, Dina Dorič, Boris Glavina, Vanda Canelani, Doljan Petarovi, Gil-da Marsetti, Stojan in Boris Sanein, Tatjana Turko, Silvij Starec, Miran Maver, Anama-

Prva letošnja produkcija

Prva letošnja produkcija Glasbene šole v Boljuncu. Nastopili so gojenci in gosti iz Trsta, Dobrene, v kateri je bil ta malone že prvi koncert, je bila do zadnjega kotička polna. Zbranim občinstvu je najprej spregovoril ravnatelj glasbene šole dr. Gojmir Demšar, ki mu je v imenu Dole-

prinesel tople prijateljske pozdrave občinstvu, ki je napolnilo dvorano, je prav gotovo izrazil dokaz, da si je Glasbenica v glasbeno leto priobila veliko prijateljev ne le v mestu samem, ampak tudi na našem podeželju, v vseh tržaških okolice.

Glasbeni šola GM v Boljuncu je najmočnejša podružnica glasbene šole v tržaški okolici, saj šteje 30 gojencev. Od teh 30 je v nedeljo nastopilo kar 22 in v primerjavi z lanskoletnim nastopom smo upravičeni reči, da ne gre le za napredek v številu, pač pa tudi v kakovosti. Ta napredek ne veseli le staršev mladih glasbenikov, pač pa vse občinstvo. Priznanje za to gre seveda mladim učencem, hkrati pa tudi profesorjem Grigiju in Otiti, ki se z mladimi učenci trudijo in sta gojence boljunčke podružnice pripravila za nedeljski nastop. Da sta profesorja med učenci priljubljena, se je videlo v nedelji, ko so jima gojenci podarili cvetje.

Program, s katerim so gojenci nastopili, je bil obsežen, zato bi ne mogli naštet vseh točk, omeniti pa bomo, da smo na produkciji silili u-metniške dela iz zahtevnejše in bolj poljudnega repertoarja. Na programu so bila dela vse od Schumanna do Riedinga. Burgmuellerja in Rattija pa vse do Pavliča, Rančigaja in Avenika.

Največ gojencev te podružnice se učijo harmonike. Teh je kar 16; Boris Ota, Klara Kocjan, Edvin Lovriha, Dina Dorič, Boris Glavina, Vanda Canelani, Doljan Petarovi, Gil-da Marsetti, Stoj

Goriško-beneški dnevnik

Nova iznenadenja okoli «primera Baresi»

Desnica Krščanske demokracije proti izvolitvi poslanca Martina

KD protizakonito lepi volilne lepake na šipe mestnega avtobusa

Odstanitev Baresija kot kandidata za poslansko zbornico na listi KD je prav te dni izvala nov val ogorčenja demokratske desnice, ki se neče sprijazniti s porazom.

Organizacija bojevnikov, v kateri ima Baresi vodilno vlogo, je te dni razdelila veliko število letakov, v katerih poziva demokratske volivce, naj ne oddajo preferenčne glasove kandidatu za poslansko zbornico Michelu Martini, ampak naj dajo preference sledečim kandidatom: Guglielmu Schirattiju, Zeffernu Tomejo in Giovanni Viciariu. Kakor vidimo torej, demokratska desnica ne miruje in se hoče na vsak način odločiti za poraz njegovega predstavnika.

Zaradi tako notranjih nasprotij v stranki se pisec članka v večeršnjem Piccolu upravičeno zaskrbljenostjo sprašuje, če bo goriška pokrajina še imela svojega predstavnika v poslanski zbornici ali ne.

Med tem pa voditelj goriške KD deli na vse pretege, da bi si zagotovili potrebno število glasov. Pri tem pozabljajo celo na to, da nimajo pravice lepiti svojih lepakov na šipe mestnih avtobusov. Voditelji vseh strank spoštujejo pravila volilnega boja in lepo svoje letake na odtisane prostore na oglasnih deskah, ki jih je občina razmestila po mestnih ulicah in trgih, samo voditelj Krščanske demokracije ne prepreči, da se iz njega in da lahko delajo to, kar je drugemu prepovedano. Vsa demokratska javnost protestira proti taki nedemokratski politiki Krščanske demokracije.

Huda prometna nesreča na Majnici

Avtomobilista v bolnišnici s hudimi telesnimi poškodbami

Kronika zadnjih časov je za beležila precej čestnih nesreč na pokrajinski cesti na Majnici v bližini gostilne «Al Fogolar», kjer je vsak večer precejšen promet. Večkrat ponoči, dvajset minut po polnoči, sta se v smeri Gorice vozila dva mladenčca v skoraj novem avtomobilu «Fiat 800» z evidenčno tablico MI 272599. Sofiral je 20-letni Livio Lovace iz Ločnice. Videmske ulice 18. poleg njega pa je sedel 20-letni lastnik avtomobila Claudio Bressan, bivač prav tako v Ločnici. Videmska ulica 32. Po ovinku je izgubil Lovace oblast nad vozilom in Bressan je zaradi tega pritisnil na zavoro. To pa ni preprečilo nesreče. Avtomobil se je najprej zaletel v občinski kamen, nato pa je zaspel na travnik, kjer se je vozilo prevrnilo. Mimoidoč so izvele mladenčca iz avtomobila in ju prepeljali v bolnišnico Brigata Pavia. Tam so Bressanu ugotovili zlom desnega stegna, Lovaceu pa zlom hrbtenice, zlom desne ključnice in globoko rano na pljučih.

Velik porast življenjskih stroškov

Indeks življenjskih stroškov se je v Gorici od leta 1952 do leta 1957 povečal za 9,35. Do tega zaključka so prišli izvedenci trgovske zbornice, ki so sestavili brisuro, v kateri obravnavajo gospodarski razvoj goriške pokrajine v zadnjih letih.

Najbolj občutno se je povišal indeks stanovanjskih najemnin, in sicer za 15,57 odst. sledi prehrana 10,27 odst., sledi razni stroški — 6,39 in končno še elektrika za 3,27 odst.

Indeks stanovanjskih najemnin se je zaradi tega tako zelo dvignil, ker se vsako leto po zakonu večajo najemnine. Bilten pravi, da so se temu primerno povečale tudi plače. To je res, toda samo do neke mere. Suspendirani delavci v SAPOG ki delajo že toliko mesecev po skrajnem delovnem času, skrajšanje delovnega časa v CRDA in v SOLVAY itd., vse to dokazuje, da je treba vse kaj drugega kot prilagajevati plače povečanim življenjskim stroškom, če se hoče doseči, da bodo vsi delovni ljudje živeli bolje.

Padec s kolesa

Včeraj zjutraj ob 7.45 se je 18-letni Giuseppe Cumar bivač v Ločnici, UL. Chiese Antiche 36, napotil na delo s kolesom. Po nekaj metrih vožnje je izgubil ravnotežje in padel. Z resnim avtomobilom Zelena križa so ga prepegljali v bolnišnico Brigata Pavia, kjer so mu obvezali neke rane na desnem kolenu.

Nenadna slabost

V bližini železniške postaje je včeraj popoldne obšla nenadna slabost 37-letnega Carla Manga iz Ločnice, UL. Chiese Antiche. Potrebno osterbo so mu nudili v bližnji bolnišnici Villa San Giusto.

Dokumenti za volitve

Zupanstvo opozarja volivce, da morajo pokazati volilni komisiji, ko gredo voliti, osebno izkaznico ali drug dokument javne uprave, opremljen s sliko. Veljavne so tudi osebne

24. maja plača državnim uslužbencem

Pokrajinski zakladni urad sporoča da bodo zaradi volitev izplačali plače državnim uslužbencem v soboto 24. maja.

Ceste zaprte za promet

V ponedeljek je županstvo pričelo polagati kanalizacijo v UL Brigata Casale, Colombo in Brigata Casale. Te ceste bodo zaprte za promet, dokler dela ne bodo opravljena.

V ponedeljek ponoči pri «Al Fogolar»

Telefonske številke ki se večkrat rabijo

Bolnišnica Brigata Pavia 3163, bolnišnica pri Rdeči hiši 2867, bolnišnica sv. Justa 3151, Zeleni križ 2648, mestna policija 2427, gasilci 2102, agencija Appiani 2268, občinska podjetja 3136, vestura 2151, (3000 — klicati samo za primer velike nevarnosti), poštovništvo karabinjerov 2751, letališče 3318, telve — urad za popravila 19, Telve, informacija, točen čas 12, Telve — medkrajevna 10, obmejna policija pri Rdeči hiši 2931, poštovna agencija IOT 3838, Primorski dnevnik 3382, SKGZ — ZSPD 2495, Delavska zbornica 2772.

Kino v Gorici

CORSO. 16.30: «Vlomilec». D. Dyre in J. Mansfield. Mladolletni vstop prepovedan. VERDI. 16.30: «Ugodna dolina». G. Peck in G. Garson. VITTORIA. 17.15: «Alibi za njega». M. Redgrave in A. Todd. Mladolletni vstop prepovedan. VITTORIA. 17.00: «Črna maska iz Calder Passa». J. Davis in M. Castle. MODERNO. 17.00: «Atomi banditi».

DEZURNA LEKARNA

Danes posluje ves dan in ponoči lekarna Cristofaletti. Travnik 14, tel. 2972.

TEMPERATURA VCERAJ

Včeraj so na goriškem letališču zabeležili najvišjo temperaturo 27 stopinj ob 15.30 uri, najnižjo 15 stopinj ob 2.15 uri.

SPORT

Kolesarska dirka po Italiji

Botella zmagovalec 3. etape Pambianco nova roza majica

Baldini v skupini s favoriti, samo Poblet je zaostal za nekaj sekund

ST. VINCENT, 20. — V tretji etapi kolesarske dirke po Italiji, Varese — St. Vincent, je zmagal Španec Botella (Faema) pred Pambiancom, ki je postal nova roza majica pred Moserjem in Botello. 187 km dolgo progo je Botella prevozil v času 4:39:49 s povprečno hitrostjo 40,097 km na uro.

Takoj po startu v Varese sta ušla Catalano in Assirelli. Assirelli je kmalu zaostal in Catalano so se pridružili Fabbrici, Tognaccini, Mannelli, Falaschi in Brini. Toda njihov pobeg se je kmalu končal in novo ofenzivo so sprožili Azzi, Tosato, Pambianco, Fabbrici, Ferlenghi in Astrua ki so skozi Arona vozili že s minuto naskoka pred glavnino. Toda glavnina v kateri so bili vsi najboljši, ni mirovala. V določenem trenutku se je odcepil Brankart in potegnil za seboj še Conterna, Picota, Baralea, Cougeta in Favera. Malo za njimi se je spustila v napad tudi francoska ekipa z Louisom Bobetom in Geminijem na čelu. Toda Brankart, Moser, Gault in Nencini niso spali spanje pravičnega. Takoj so se podali za ubežniki in kmalu se je formirala skupina 35 kolesarjev, v kateri so bili Baldini, Gault, Lousun in Jean Bobet, Moser, Nencini, Geminiani, Ranucci, Coletto, Tinazzi, Astrua, La Cioppa, Brankart, Conterno, Picot, Barale, Couget, Favero, Azzi, Pambianco, Fabbrici, Falaschi, Adriense, Tosato in Costalunga. Costalunga je zmagal na letičnem cilju v Borgomaeo (54 km). Malo pozneje so se vodilni pridružili še De Bruyne, Keteleer, Ronchini in Favero. Tempo dirke je v trenutku postal izredno hiter in živahen.

Za ubežniki sta z vsemi močmi vodila skupino Fornara in Poblet. Skozi Borgomaeo je prva skupina vozila z okrog 2' prednosti pred glavnino, toda že čez nekaj kilometrov sta Poblet in Fornara dosegla prve. Njunemu tempu so bili kos samo Mallejac, Galdano, Baffi in Pettinati. De Filipis je ostal v glavnini. Ko so ti zasledovalci dosegli ubežnike, so vodilni zmanjšali tempo, kar je izkoristil Favero, ki je neposredno pred letičnim ciljem v Bielli močno potegnil in osvojil nagrado 100.000 lir. Povprečna hitrost je bila stalno nad 40,000 km na uro. Takoj po doseganju cilja se je Favero spet izkubil v skupini vendar pa se je takoj pridružil novemu pobegu skupno s Tinazzijem, Moserjem, Botello, Pambiancom in Ranuccijem. Favero je prvi dosegel letični cilj tudi v Ivrei pred Tinazzijem in Ranuccijem. Skupina prvih zasledovalcev je prispela do letičnega cilja z zaostankom 1'05, medtem ko je bil zaostanek razbite glavnine znatno večji.

Naskok vodilne šestorice je medtem progresivno narasel. Na začetku vzpona proti St. Vincentu je neprimerno potegnil Botella in sam dosegel cilja etape in nagrado 100.000 lir. Za njim sta se za najboljši mesti borila Moser in Pambianco, ki je bil že kakih 20 km pravičnejši od roza majice. Neposredno pred ciljem je Pambianco prehitel svojega spremljevalca, Moser pa se je moral z istim časom zadovoljiti s tretjim mestom. Kmalu mu je sledil Tinazzi, nato Favero in Ranucci. Medtem sta se na vzponu od glavnine odcepila Bahamontes in La Cioppa, ki sta prehitela za nekaj sekund ostle v glavnini.

Vrstni red v 3. etapi: 1. BOTELLA (Faema) 4:39 in 49"; 2. P. B. 40:097 km; 3. Pambianco (Legnano) 4:40:28; 4. Moser (Cali Broni - Girardengo) isti čas; 5. Tinazzi (S. Pellegrino) 4:40:48; 6. Favero (Atala) 4:41:15; 7. Bahamontes 4:42 in 46"; 8. La Cioppa 4:42:57; 9. Keteleer 4:43:05; 10. Conterno, 11. Baldini, 12. Bobet L., 13. Brankart, 14. Gault, vsi s časom Keteleerja; 15. Galdano 4:43:19; 16. Baffi, 17. Barale, 18. Adrienssens, 19. Poblet, 20. Astrua, 21. Pettinati, 22. De Bruyne, 23. De Gasperi, 24. Fornara itd. vsi s časom Galdana.

Pred mednarodnimi nastopi

Odlični rezultati sovjetskih atletov

Dea rekorda letošnje sezone

MOSKVA, 20. — Pred bližnjimi mednarodnimi nastopi so imeli sovjetski atleti v preteklih dneh tradicionalni miting v Nalčiku na Kavkazu, na katerem so dosegli vrsto odličnih rezultatov.

Med ženskami je svetovna prvakinja Galina Zybina vrgla kroglo 16,29 m daleč, kopje pa 53,10 m. V disku je 20-letna studentka Tamara Press premagala prvakinjo Nino Ponomarevo. Pressova je dosegla daljavo 54,38 m. Ponomareva pa 51,36 m. Marija Iškina je v teku na 400 m s časom 54"7 dosegla svetovni rekord. V 100 m, Vera Krepkina in Galina Tezhenikova pa sta pretekli 100 m v 11"7.

Med moškimi je Vladimir Kuznecov (ki nima nič skupnega s svetovnim rekordarjem v deseterboju) vrgel kopje 80,33 m daleč, Igor Osvenin je v skoku v daljino z rezultatom 1,78 postavil nov rekord SZ. Krivososov pa je v metu kladiva dosegel daljavo 66,63 m.

Po mitingu v Nalčiku so sovjetski atleti nastopili tudi na nekaterih drugih prireditvah, na katerih tudi ni manjkalo izvrstnih rezultatov. Mihajlov je z rezultatom 13"8 dosegel nov svetovni rekord v teku na 110 m s cirkami. Krivososov je vrgel kladivo 66,80 m. Ciganov je v troskoku dosegel rezultat 15,85, Cernobaj pa v skoku s palico 4,50 m. V ženski konkurenci je Centikova postavila najboljši rezultat letošnje sezone na svetu v skoku v višino z 1,74. Jelčeva pa je v daljino skočila 6,11 m.

S. Škamperle — Dijaški dom

v odbojki, ping-pongu in šahu

V odbojki in ping-pongu zmagali Svetoivančani, v šahu pa Dijaški dom

Rezultati: Grbec-Gvardijančič 2:0 (21:10, 21:11), Kovac-Tomazetič 2:0 (21:15, 21:18), Grbec-Tomazetič 2:1 (18:21, 21:12, 21:19), Kovac-Gvardijančič 2:0 (21:7, 21:9), Grbec-Vuga — Gvardijančič-Tomazetič 2:0 (21:8, 21:10).

Za poraza v odbojki in namiznem tenisu so se mladinci Dijaškega doma maščevali z zmago v šahu z izidom 2:0:5. Igrali so na treh deskah. Za Dijaški dom so nastopili Spacal, Mijot in Gvardijančič, za pa S. Škamperle pa Kovac in Vuga in Grbec.

Kakor je pohvalna prizadevanost nastopajočih, pa je vse bolj zanimiva splošna slika mladencev. Srečanje je namreč potekalo brez gledalcev, ki izjemno tovarniško, ki trenirajo na stadionu. Mladinci bi se morala za taka sportna srečanja bolj zanimati. Njih bi lahko prišli tudi sporniki drugih prosvetnih društev, ki bi imeli priložnost spoznavati moč drugih, jo primerjati z lastno močjo in poizkusiti sami organizirati podobna srečanja, za kateri ni nobenih finančnih sredstev, temveč le nekaj dobre volje.

R. RUPEL.

V borbi za belo žogico

Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

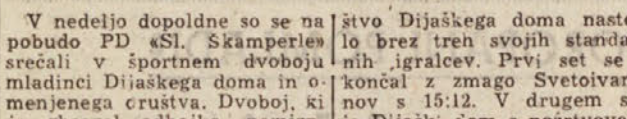
Med šahovskim dvebojem

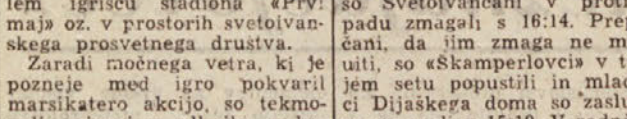
Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

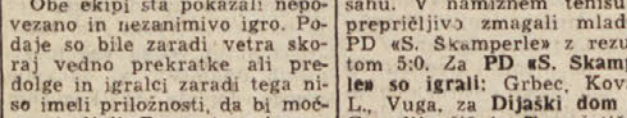
Med šahovskim dvebojem

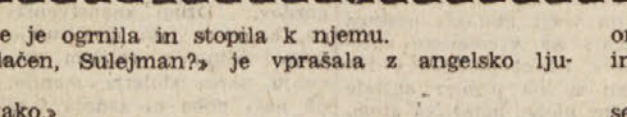
Med šahovskim dvebojem

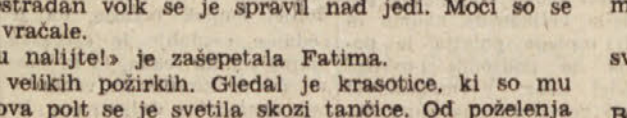
Med šahovskim dvebojem

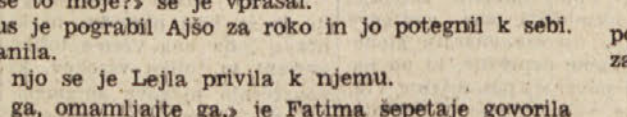
Med šahovskim dvebojem

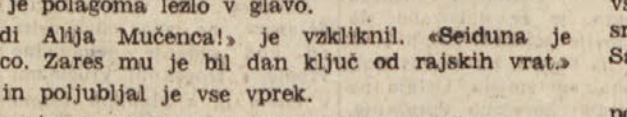
Med šahovskim dvebojem

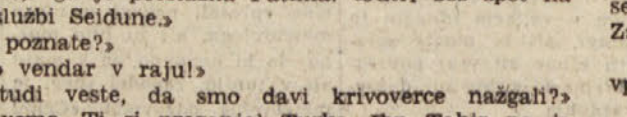
Med šahovskim dvebojem

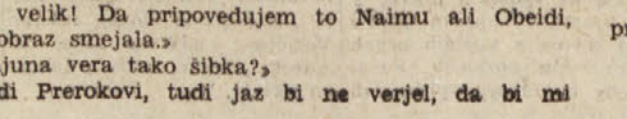
Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

Med šahovskim dvebojem

Svetovno nogometno prvenstvo

ČSR IN BRAZILIJA določili zastopnike

Na Švedskem zastoj v prodaji vstopnic

PRAGA, 20. — Češkoslovaška nogometna zveza je za bližnje svetovno nogometno prvenstvo na Švedskem izbrala naslednjih 17 nogometašev: Stacho, Dolejši, Herti, Pluhar, Čadek, Mráz, Novák, Plušík, Masopust, Bubnicki, Gajdos, Dvorak, Howorka, Borovicka, Farajzl, Zikan, Molnar.

Navedeni igralci bodo odpotovali iz Prage 27. t. m. v København in po nekaj dneh bivanja v nizozemskem glavnem mestu bodo nadaljevali pot na Švedsko. Verjetno je da bo češkoslovaška nogometna zveza v kratkem določila v reprezentanci še enega igralca, ki ga bo izbrala izmed naslednjih petih kandidatur: Schöff, Šafranek, Moravick, Šinerer, Kraus, Zarád, poskodo v zadnjih prvenstvenih tekmah so bili iz znanih kandidatov črtani Babin, Kacani in Lala.

BRUSelj, 20. — Finalno tekmo za pokal evropskih nogometaških prvakov med Real Madridom in Milanom, ki bo 29. maja v Bruslju, bo sodil belgijski sodnik Albert Aalsteen, strarska sodnika pa bosta Versyp in Grandain.

STOCKHOLM, 20. — Po sporočilu, da bodo najverjetneje tekme svetovnega nogometnega prvenstva prenašali po televiziji, je prodaja vstopnic na Švedskem nenadoma zastala. Tako švedske kot inozemske agencije so organizatorjem vrnilje že mnogo vstopnic, ki so jih imele v prodaji. Organizatorji sodijo, da bo malo tekmo polnostojno obiskanih. Za ostale predvidevajo le malo več kot polovico nasebdo razpoložljivih prostov na stadionih. Voda iz skopskega urada nogometne zveze Knut Lenngrén je izjavil: «Na razpolago imam vstopnice še za vse tekme, vključno s finalno».

Ker se je zavarovalna družba «Selfoy Insurance Co.» obvezala, da bo garantirala za odstop celotnega množstva, ki bi znal okrog 14 milijonov švedskih kron (1.680.000.000 lir), bi po sedanjih znanih sodeč morala plačati okrog 6.000.000 švedskih kron (720.000.000 lir) izplač, ker so organizatorji dosegli izkasiral: nekaj več kot 6 milijonov kron.

RIO DE JANEIRO, 20. —

Stanislav Renko

Tiska Tiskarski zavod ZIT - Trn

KINO PROSEK-KONTOVEL

predvaja danes 21. t. m. ob 19.30 uri Metro film:

Petrolejska mrlica

(La febbre del petrolio)

Igrajo: CLARK GABLE in SPENCER TRACY

Kino v Križu

predvaja danes 21. t. m. ob 20.30

25 minut s smrtje

(25 minuti con la morte)

Kino na Očučinah

predvaja danes 21. t. m. začetkom ob 18. uri

Superscope barvni film:

«SINBADOV SIN»

(Il figlio di Sinbad)

SUPERSCOPE

COLOR BY TECHNICOLOR

DALE ROBERTSON

SALLY FORREST · LILI ST. CYR · VINCENT PRICE

onadva kaj takega pripovedovala. A kje sta Ibn Tahir in Jusuf?

«Prav tako v raju, kot ti. Na onem svetu se boste spet sešli in si pripovedovali, kar ste tu videli in doživeli.»

«Res, pri Alahu, čudne stvari se pripetijo postenemu moslemu.»

Prijeto okajen je začel pripovedovati o Alamutu, o svojih učiteljih in tovarishih ter o jutranjem boju s Turki.

Dekle se posede okrog njega in ga zaverovano poslušale. Bil je prvi, čigar moškost so v teh vrtovih začutili. In krasen fant povrh. Vse zapovrstjo so se zaljubile vanj.

Fatima je sedla k harfi, začela ubirati strune in nekaj polglasno prepevali. Sem ter tja je ošinila Sulejmama s zaljubljenim pogledom.

«Fatima dela pesmico, je zašepetala Hanum.

Halima se je skrivala za njo. S prsti se je držala njenih ramen in od časa do časa pogledala Sulejmama. Bil ji je zelo všeč. Njegovo samozvestno pripovedovanje, njegov odkritosrčni, veseli smeh, njegova drznost, vse jo je očarovalo. Sama nase se je jezila, toda bila je že vsa neumna.

Med pripovedovanjem je od časa do časa ujel občudujoč pogled iz njenih oči. Razen njih in prvov na Hanuminih ramenih ni videl ničesar. Pomislil je in zdelo se mu je, da se je bil še dotaknil. Po imenu je poznal že Fatimo, Saro, Zajnab, Ajšo in Lejlo.

«Kdo je ona mala, ki se skriva za tvojim hrbtom?» je vprašal Hanumo.

«Halima.»

Vse so se zasmejale.

Sulejman je v zadregi pogledal okrog sebe. Velike oči in prsti so nenadoma izginili za Hanumo.

«Pridi bliže, Halima, je dejal. «Saj te še videl nisem.»

(Nadaljevanje sledi).

VLADIMIR BARTOL ALAMUT

Vnovič se je Sulejman dvignil do pasu. Siloma je odprl oči in se zagledal v Fatimo, ki je trepetala pred njim. Brez besede, podoben avtomatu, jo je objel in jo prižel nase. Prav tako nezavedno in topo se je je tudi polastil.

Fatima ni vedela prav, kaj se je zgodilo z njo. Prav tako odsotno je tudi vprašala:

«Ali me ljubiš, Sulejman?»

Sulejman je bil sklonjen nad njo. Nepremično ji je gledal v obraz. Zamrmral je:

«Beži, beži. Sicer si lepa, toda vem, da so to samo sanje. Preklete, morajo biti še te glovke pokvarjene.»

Fatima se je zdrnila in se ostresla zamaknenosti. Sramežljivo je pogledala po tovariših.

Nenadoma se je zavedla svojih dolžnosti. Pred oči ji je stopila strahovita kazen, ki jo je obljubil vrhovni poglavar, če bi poizkus ne uspel. Odrinila je Sulejmama od sebe in dejala očitojaje:

«Ali te ni sram, Sulejman? V raju si in preklinjaš!»

«V raju?»

Hitro si je pomel oči. Potem je pogledal okrog sebe. Oči so se mu širile od strmenja.

«Kaj, kaj je to?» je zajecjal.

Začel je tipati po sebi, okrog sebe, prijel je za blazino in se boječe dotaknil Fatime.

Potem se je dvignil. Zagledal se je v šumeči vodomet, stopil k bazenu in potopil roko vanj.

«O, sveta nebesa!» je zašepetal. «Res sem v raju.»

Plašne in zadržane sapa so ga deklice opazovale. Če bi spregledal? Ob glavi bi bile. Toda ali ga bodo mogle ves večer obdržati v zmoti?

Fatima se je prva znašla.

«Dolgo pot imaš za seboj, Ali si žejen?» je vprašala.

«O, žejen sem, je zašepetal.

Pomignila je in Sara je prinesla skledo mrzlega mleka.

Vzel ji jo je iz rok in jo hlastno izpraznil.

«Kot preroben sem, je dejal in smehljaj mu je šel čez obraz.

«Daj, okopale te bomo, je dejala Fatima.

«Ze. Toda stran giteje.»

Poslušale so ga. Sara in Zajnab sta se pritaeno zahitale.

«Cemu se smejeta?» je vprašal z nezaupljivim glasom, ko se je slacil